

HEILIGE CHRISTOFFEL PAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam

nr. 122 – Zondag 24 juli 2022 – 17de zondag door het jaar

Welkom!

De afgelopen twee zondagen hebben we twee mooie verhalen gehoord, die via twee wegen uitgelegd konden worden: Een moralistische, over hoe wij met elkaar om moeten gaan, en een meer theologische, over hoe wij de Heer een plaats in ons leven heeft en hoe wij daarvoor ook zorg moeten dragen. Wij ontvangen Hem in de herberg van ons leven en in het huis van ons bestaan. Maar een godsrelatie hebben is één ding, het onderhouden en vruchtbaar laten zijn is een andere. Met name daarover gaat het Hl. Evangelie, gesteund door de twee andere lezingen, van deze 17de zondag. Het sleutelwoord daarin is 'gebed'. Van harte wensen wij u een fijne zondag met familie en vrienden én met Gods zegen!

Gods Woord op zondag

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (11, 1-13).

Op een keer was Jezus ergens aan het bidden. Toen Hij ophield zei een van zijn leerlingen tot Hem: „Heer, leer ons bidden, zoals Johannes het ook aan zijn leerlingen geleerd heeft.” Hij sprak tot hen: „Wanneer ge bidt, zegt dan: Vader, uw Naam worde geheiligd, uw Rijk kome. Geef ons iedere dag ons dagelijks brood, en vergeef ons onze zonden, want ook wij vergeven aan ieder die ons iets schuldig is. En leid ons niet in bekoring.” Hij vervolgde: „Stel, iemand van u heeft een vriend. Midden in de nacht gaat hij naar hem toe en zegt: Vriend, leen mij drie broden, want een vriend van mij is van een reis bij mij aangekomen en ik heb niets om hem voor te zetten. Zou die ander van binnen uit dan antwoorden: Val me niet lastig; de deur is al op slot en mijn kinderen en ik liggen in bed; ik kan niet opstaan om het u te geven? Ik zeg u, als hij niet opstaat en het hem geeft omdat hij zijn vriend is, zal hij toch opstaan en hem geven al wat hij nodig heeft, om zijn onbescheiden aandringen. Tot u zeg Ik hetzelfde: Vraagt en u zal gegeven

worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en er zal worden opgedaan. Want al wie vraagt verkrijgt; wie zoekt vindt; en voor wie klopt doet men open. Is er soms onder u een vader die aan zijn zoon een steen zal geven als deze hem om brood vraagt? Of als hij om vis vraagt zal hij hem toch in plaats van vis geen slang geven? Of als hij een ei vraagt zal hij hem toch geen schorpioen geven? Als gij dus, - ofschoon ge slecht zijt - goede gaven aan uw kinderen weet te geven, hoeveel te meer zal dan uw Vader in de hemel de heilige Geest geven aan wie Hem erom vragen.”

Ter overweging

De afgelopen zondag hebben we Evangelielezingen gehoord die ons een zekere lijn voorgehouden hebben. We hebben twee weken geleden de beroemde parabel gehoord over de Barmhartige Samaritaan. Je kunt dat verhaal op twee manieren lezen: een meer moralistische lezing en een meer theologische lezing. De theologische lezing betekent een uitleg waarin ons verkondigd wordt hoe Jezus, vanuit de hemel gekomen is in ons menselijk bestaan, hoe Hij overweldigd is door de dienaren van het kwaad, maar hoe God Hem als nog bracht in de herberg van ons leven. Wij ontvangen Hem en moeten zorg dragen voor Hem, opdat Hij zijn heil en genezing kan brengen. Dat wij de Heer een plaats moeten geven en voor Hem moeten zorgen, om eeuwig leven te

verkrijgen, dat is toch wel de spannende gedachte in de theologische lezing van die parabel.

Vorige week hoorden we daarop volgend het verhaal over het bezoek van de Heer in het huis van Martha en Maria. Het ging over het ‘deel van Marta’ en het ‘deel van Maria’. Het beste deel is dat van de leerling, die de Heer wel ontvangt, maar zich niet laat afleiden door de beslommeringen van het aardse. Daarom had Maria het beste deel. Die twee kanten spreken boekdelen. Wij willen ook zo graag de ‘Maria’ zijn maar we zijn zo vaak de ‘Martha’, bezorgd over van alles en nog wat en vergeten te zorgen voor de Heer in ons leven en de heiligheid van onze zielen.

Het Evangelie van deze zondag borduurt voort op de godsrelatie die we de afgelopen twee zondagen hebben ontdekt. Maar een godsrelatie hebben is één ding, het onderhouden en vruchtbaar laten zijn in ons leven is een ander verhaal. Vandaag hoorden we over de leerlingen die de Heer vragen om hen te leren bidden. Wat Jezus hun leert is niet veel meer dan een soort samenvatting van Joodse gebeden.

Het Onze Vader is ons gebed bij uitstek, bij alles wat we doen. Maar los van deze woorden is de godsrelatie belangrijker. Met het gebed onderhouden we zogezegd de godsrelatie. De Heer wil dat er een liefdevolle hartelijke warme relatie is, een Vader-kind relatie, ongecompliceerd, open en vrijmoedig; geen angst of ‘kruiperigheid’. Zo is God voor ons! Hij is een Barmhartige Samaritaan, die zijn Zoon in ons bestaan brengt. Hoe zijn wij voor Hem? Ontvangen we Hem wel in de herberg maar strijken de gaven op en zorgen niet voor Hem? Parkeren we Hem in een comfortabele hoek in de huiskamer maar gaan zelf naar de keuken of elders? Of onderhouden we ons met Hem?

Met het sleutelwoord ‘Gebed’ uit de Liturgie van vandaag, klinkt de vraag: Bidden wij eigenlijk wel?

En als we bidden, bidden we dan wel goed? Velen hebben de ervaring dat ‘ze niets terug horen’.

Er zijn een paar voorwaarden aan het bidden. (I) Bidden veronderstelt inderdaad een (vertrouwens- of Gods-)relatie. (II) Bidden veronderstelt ook dat je je zaak uit handen kunt en wilt geven. Of anders gezegd: Dat wij ons voegen naar Gods Hl. Wil – uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Daarnaast is het ook van belang dat wij (III) niet zondigen. Of indien nodig biechten: Het gebed om vergeving en barmhartigheid en de toezegging vrijspraak en vrede; ik ontsla je van je zonden. En tot slot (IV) offers van lof en dank weten te brengen om Gods goedheid. Maar hoe vaak komen wij in onze gebeden alleen tot vragen? We zouden hierop meer moeten letten: Eerst God danken en prijzen, en pas daarna onze vragen. Het gebed dat de Heer aan zijn leerlingen voorhoudt, het Onze Vader, doet feitelijk niets anders: We duiden God hierin eerst als Vader en daarna komen drie lof en dank uitspraken. Pas daarna komen de beden. De liturgie van de kerk heeft de gewoonte elke gebed eerst met een lofprijzing te beginnen en daarna past onze vraag over te brengen. De liturgie van de Hl. Mis doet het evenzo. Eerst de Prefatie en het Heilig, heilig... en dan volgt het Eucharistisch gebed, ook eerst met dankzegging en dan met de vraag en de handelingen om de komst van de Heer onder de gaven van brood en wijn. In onze persoonlijke gebeden zouden we die volgorde ook moeten aanhouden. Dat zou het bidden al sterk verdiepen! Maar let wel: Verhoring blijft altijd Gods vrije besluit!

Gebed

God, Hemelse Vader, wij bidden wel, maar ons geloof is vaak zo klein, onze berekening is groter dan ons vertrouwen. Leg de woorden van Jezus in onze mond, leer ons bidden zoals zijn leerlingen. Dan wordt uw Naam geprezen, dan komt uw koninkrijk nabij. Wij vragen het door en met Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer, Redder en Verlosser. Amen.

Livestream & Nieuwsbrief ronddelen

De viering uit St. Nicolaasga wordt deze zondag (9u30) via livestream en onze website uitgezonden: www.dechristoffel.nl Deze nieuwsbrief staat ook op de website van onze parochie.

Het pastoresteam

Voor de kinderen

God is je Vader. Jij bent zijn kind. Je moet God eren en dienen door te doen wat Hij wil. Hij wil ook, dat je bidt. Weet je, wat bidden is? Dat is spreken met God. Je moet dat heel mooi doen en heel eerbiedig. Jezus gaf Zelf het voorbeeld. Midden op de plaat zie je dat. Jezus bidt daar 's nachts op een berg tot zijn Vader in de hemel. Je moet bidden met je lichaam en je ziel. Hoe moet je bidden met je lichaam? Door eerbiedig te knielen of te staan. Door je handen mooi samen te vouwen, en je ogen te sluiten, als je niet uit een kerkboek bidt. Ook door niet rond te kijken onder het bidden, of te lachen. Hoe moet je bidden met je ziel? Door onder het bidden te denken aan God. Jezus zelf heeft ons leren bidden. Hij leerde ons het Onze Vader. Dat is het mooiste gebed. Daarin vraag je alles, wat nodig is naar ziel en naar lichaam. Waarom moet je bidden? Omdat je zonder God niets kunt. Daarom moet je veel en mooi bidden. Op de plaat kun je verder zien, waarvoor je moet bidden. Voor de missie: dat er veel kindertjes gedoopt mogen worden. Voor veel en heilige priesters. Voor de kinderen in de klas. Dat ze allen braaf mogen blijven en goed mogen leren. Voor de zielen in het vagevuur. Dat ze gauw in de hemel mogen komen. Voor vader en moeder, broertjes en zusjes. Bid eerbiedig de rozenkrans mee met vader en moeder thuis. Je kunt God alles vragen. Hij zal je geven, wat goed voor je is. Je moet ook blijven bidden, als je het niet aanstonds krijgt. Vraag je iets, wat niet goed voor je is, dan geeft God iets anders. Dat is dan beter voor je ziel. Vooral moet je dikwijls vragen: altijd meer van God te houden, nooit naar de duivel te luisteren. Die maakt je maar ongelukkig. Je moet je hele leven blijven bidden. Dan kom je zeker in de hemel.

